

VESELÉ VÁNOČNÍ HODY

VESELE

1. *Vě - se - lé vá - no - ční ho - dy,
zpí - vej - te dí - tky ko - le - dy.*

2. *O tom co se vskut-ku sta-lo, že se li-dem na-ro-di-lo dě - tá - tko.*

2. *Potmě leží, nemá svíčky,
na nebi mu svítí hvězdičky.
Ty, jenž všechn oděv dáváš,
samo's nahé a nic nemáš, děťátko.
Ty, jenž všechn oděv dáváš,
samo's nahé a nic nemáš, děťátko.*

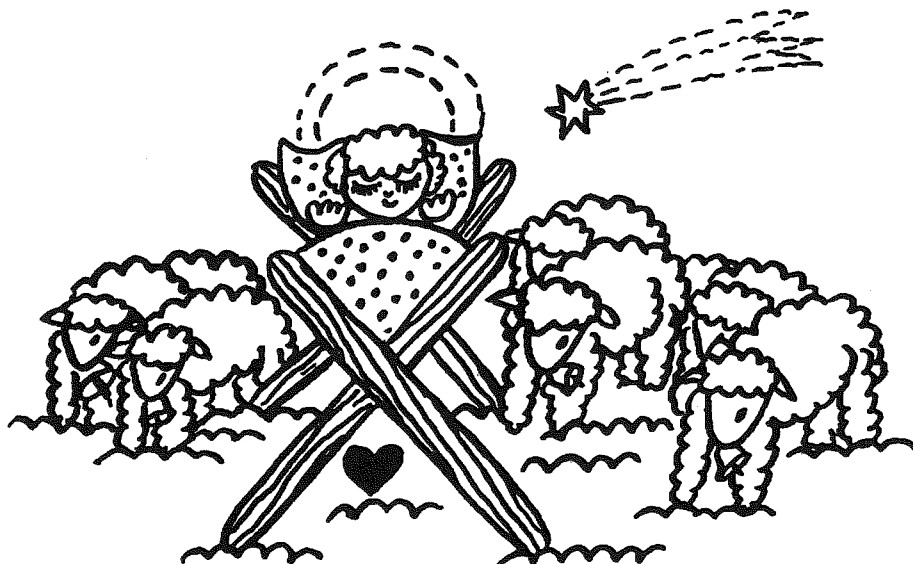
3. *Přišli chudí pastouškové,
zpívali jsou chvály nové,
vítej nám, andělský králi,
tebe jsme zdávna žádali, děťátko.
vítej nám, andělský králi,
tebe jsme zdávna žádali, děťátko.*

SLYŠTE, SLYŠTE PASTUŠKOVÉ

KLIDNĚ

1. *Slyš - te, slyš - te, pas - tuš - ko - vé,
ja - ké zně - jí, zpě - vy no - vé v té - to noč - ní*

2. *ho - di - ně u be - tlém - ské kra - ji - ně.*

JAK JSI KRÁSNÉ NEVIŇÁTKO

KLIDNĚ

1. *Jak jsi krás - né ne - vi - ňát - ko, v pro - střed bí - dy ne - bo - žát - ko!*

2. *Před te - bou pa - dá - me, da - ry své sklá - dá - me.*

2. *Já ti nesu dvě kozičky,
by zahřály tvé údičky.
Já zas trochu mlíčka,
by kvetly tvá líčka.*

3. *Já ti nesu veselého,
beránka ze stáda svého,
s ním si můžeš hráti,
libě žertovati.*

4. *A co my ti nuzní dáme?
Darovati co nemáme.
My ti zadudáme,
písně zazpíváme.*

5. *Pastuškové mu dudají,
zvuky dud se rozléhají,
slavně dudy dují,
všeci prozpěvují.*

PÁSLI OVCE VALAŠI

VESELE

1.
 1. Pás - li ov - ce Va - la - ši pri bet - lém - skom sa - la - ši.
 2. An - jel se jim u - ká - zal do Bet - lé - ma jim ká - zal,
 3. Vstaň - te ho - re a chod' - te, Pá - na Kris - ta naj - de - te,
 4. Naj - de - te ho v jes - lič - kách o - vi - té - ho v plen - čič - kách,

2.

Haj - dom, haj - dom, tyd - li - dom, haj - dom, haj - dom, tyd - li - dom.

DEJ BŮH ŠTĚSTÍ

DLOUZE

1.
 1. Dej Bůh štěs - tí to - mu do - mu, Ma - lé - mu dě - tát - ku,
 my zpí - vá - me, ví - me ko - mu:
 2. On roz - dá - vá ště - dřov - nič - ky, za na - še zpí - vá - ní,
 jab - ka, hruš - ky i tro - nič - ky,

2.

Kris - tu je - zu lát - ku, dnes v Be - tlé - mě na - ro - ze né - mu.
 za ko - le - do vá - ní, dej vám Pán Bůh své po - že - hná - ní.

ŠTĚSTÍ, ZDRAVÍ, POKOJ SVATÝ

VESELE

1.

2. *Narodil se tam synáček, posílá mě k vám,
byste mu koledy dali - však já mu ji dám.
Chlebička nechce bráti, nakrmila ho máti,
radš tolárek neb dukátek mu máme poslati.*

Lidová vánoční koleda
z Moravy

VE MĚSTĚ
I VE VŮKOLÍ

Mírně rychle, zpěvně

① ③ ⑤

1. Ve měs - tě i ve vů - ko - lí
2. Zne - na - dá - ní o půl - no - ci

vši - chni li - dé spa - li, pas - tý - řo - vé v širém po - li
div - né sly - šet hla - sy, ne - be skví se jasnou no - cí,

o své ov - ce dha - li, o své ov - ce dha - li.
ra - duj - te se s ná - mi, ra - duj - te se s ná - mi.

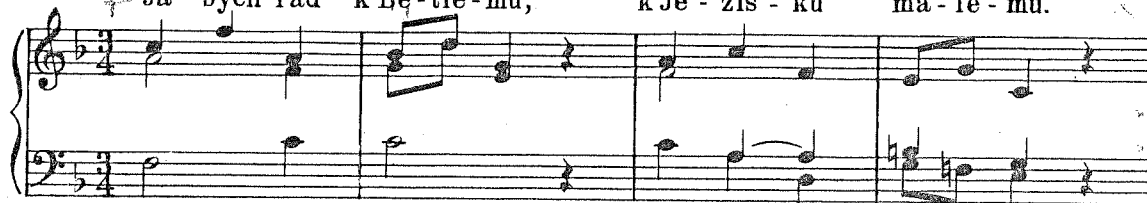
Já bych rád k Betlemu

55

Rychleji

Česká

Já bych rád k Bě-tle-mu, k Je - žiš - ku ma - lé - mu.

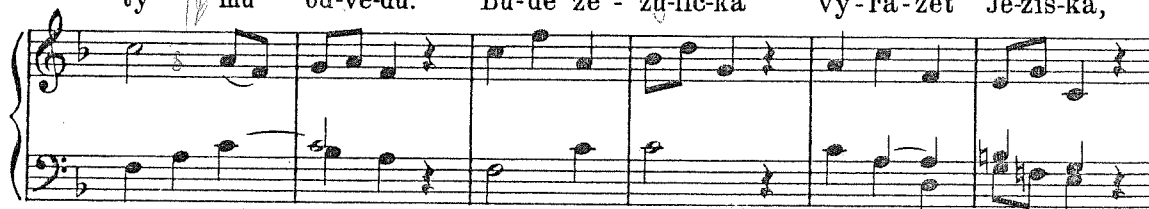

Mám do - ma kře-pe-lič - ku a pěk - nou že - žu-lič - ku,

RIT.

ty mu od-ve-du. Bu-de že - žu-lič-ka vy-rá-žet Je-žíš-ka,

u hla-vič-ky je-ho se - dá - vat, lí-bez-ně mu bu-de ku - ká - vat:

„Ku - ku-ku!

Ku - ku-ku!

Zdráv bu - diž

Je-žíš-ku!“

1. Důstojně

V o n d r á š i , M a t o š i

/ Moravská z Lišně /

Upravil: Dalibor Spilka

Allegro, moderato

1. Von-drá-ši, Ma-to-ši, viš-li, co se sta-lo ?
V Betlé-mě na se-ně na-ro-dil se ná - hlo

Deh

ej, ej, ej, ej, v Betlé-mě ej, ej, ej, ej na se- ně,
ej, ej, ej, ej, v Betlé-mě na se - ně

Ja

vem do-de, pře-bí-raj, a do Betlé- ma hy-
vem do-de pře-bí-raj, a do Be- tlé-
Be-tlé- ma hy-

baj!

úvod

ma hy-baj!
baj !

2. Dež k Betlémo přindeš, poklonu vzdé králi,
a potom mu zahré na te staré gajdy.
Až já brymzo spravím, že je také naščivím,
doneso pár vajec a brymze plné hrnec.

Já malý přicházím

Pomalú. Já ma - lý při - chá - zím ko - le - do - vat: Česká

co u - mím o Kri - stu pro - zpě - vo - vat, že se na -

ro - dil, v Be - tle - mě v chlí - vě, chci zvěs - to - vat.

1. Já malý přicházím
koledovat:
co umím o Kristu
prozpěvovat,
že se narodil
v Betlemě v chlévě,
chci zvěstovat.

2. Chudý je, nahý je,
trpí zimu:
kdybych měl, co bych chtěl,
dal bych jemu,
já malý záček,
plínku i fáček
i peřinu.

3. Dost málo darujte,
groš neb zlatý:
budete do smrti
za to vzati
do nebe jistě,
pravím na místě
mezi svaty.

4. Jestli nic nedáte,
nebroukejte
a na mé zpívání
nefoukejte:
až větší budu,
líp zpívat budu,
jen počkejte.